

W szczególności skarżąca podnosi następujące zarzuty:

brak uprawnień Komisji do nałożenia kary za naruszenie art. 65 wygasłego traktatu EWWiS, a w każdym razie — wykorzystanie jako podstawy prawnej art. 7 ust. 1 i art. 23 ust. 2 rozporządzenia WE nr 1/2003⁽¹⁾.

Naruszenie w ramach postępowania przed Komisją przysługującego skarżącemu prawa do obrony.

Naruszenie art. 65 ust. 1 traktatu EWWiS w zakresie, w jakim opisane w decyzji okoliczności faktyczne nie składają się na jednolity i ciągły kartel.

Naruszenie wytycznych dotyczących metody obliczania nakładanych grzywien oraz zasad równości i proporcjonalności.

W tym względzie skarżące podnoszą w szczególności, że zaliczenie skarżących do pierwszej grupy przedsiębiorstw, na które została nałożona grzywna o wyższej kwocie podstawowej, jest całkowicie niezgodne z prawem, jeśli się weźmie pod uwagę, iż, w ramach postępowania mającego na celu ustalenie wysokości grzywny, Komisja niewłaściwie zastosowała kryterium jej szczególnego udziału w rynku i nie zastosowała w jednolity sposób kryterium całkowitego rozmiaru przedsięwzięcia. Ponadto postępowanie mające na celu ustalenie wysokości kary zostało przeprowadzone w niewłaściwy sposób także w zakresie dotyczącym oceny okoliczności łączących. Wreszcie, nadmierne długi okres trwania postępowania spowodował poważne naruszenie prawa do zakończonego w odpowiednim terminie rzetelnego procesu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L z 04.01.2003, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2010 r. — Bilbaína de Alquitranes i in. przeciwko ECHA

(Sprawa T-93/10)

(2010/C 113/95)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana Baracaldo, Hiszpania), Cindu Chemicals BV (Uithoorn, Niderlandy), Deza

a.s. (Valašské Meziříčí, Republika Czeska), Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Hiszpania), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Dania), Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Zjednoczone Królestwo), Rütgers Germany GmbH (Castrop Rauxel, Niemcy), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgia) i Rütgers Poland Sp. z o.o. (Kędzierzyn Koźle, Polska), (przedstawiciele: K. Van Maldegem, R. Cana, adwokaci, i P Sellar, solicitor)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania strony skarżącej

— uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;

— stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu w części, w jakiej dotyczy on paku, wysokotemperaturowej smoły węglowej, numer CAS 65996-92-2; oraz

— obciążenie ECHA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności, w części, decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów („ECHA”) (ED/68/2009) klasyfikującej pak, wysokotemperaturową smołę węglową, numer CAS 65996-93-2 (zwaną dalej „CTPHT”) jako substancję spełniającą kryteria określone w art. 57 lit. d) i e) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006⁽¹⁾ (zwanego dalej „REACH”), zgodnie z art. 59 REACH.

Na podstawie zaskarżonej decyzji, o której skarżące dowiedziały się z komunikatu prasowego ECHA, substancja pak, wysokotemperaturowa smoła węglowa, została dołączona do wykazu 15 nowych substancji chemicznych kandydackiej listy substancji wzbudzających szczególnie duże obawy.

Podsumowując, skarżące nie kwestionują okoliczności, że CTPHT sklasyfikowano jako substancję rakotwórczą, lecz okoliczność, że uznano ją za substancję trwałą, wykazującą zdolność do biokumulacji i toksyczną, a także jako substancję bardzo trwałą i wykazującą bardzo dużą zdolność do biokumulacji, zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku XIII do REACH.

Ponadto skarżące twierdzą, że umieszczenie paku, wysokotemperaturowej smoły węglowej, na kandydackiej liście substancji wzbudzających szczególnie duże obawy doprowadzi ostatecznie do umieszczenia tej substancji w załączniku XIV do REACH, co z kolei spowoduje powstanie w odniesieniu do skarżących szeregu niekorzystnych skutków prawnych, wynikających bezpośrednio ze sklasyfikowania omawianej substancji w taki właśnie sposób.

Skarżące utrzymują, iż zaskarżony akt jest niezgodny z prawem, gdyż narusza on obowiązujące reguły dotyczące klasyfikowania substancji, na podstawie REACH, jako wzbudzających szczególnie duże obawy, a w szczególności jako substancji trwałych, wykazujących zdolność do biokumulacji i toksycznych, a także jako substancji bardzo trwałych i wykazujących bardzo dużą zdolność do biokumulacji. Zaskarżona decyzja obarczona jest zatem błędem w ocenie oraz narusza prawo, ponieważ pak, wysokotemperaturową smołę węglową, sklasyfikowano w niej jako substancję wzbudzającą szczególnie duże obawy ze względu na fakt, że jest to substancja trwała, wykazująca zdolność do biokumulacji i toksyczna, a także bardzo trwała i wykazująca bardzo dużą zdolność do biokumulacji, wyłącznie na podstawie właściwości składników tej substancji, co nie znajduje podstawy prawnej w przepisach REACH.

Ponadto zaskarżony akt jest niezgodny z prawem, jako że narusza on zasadę równego traktowania, dyskryminując omawianą substancję względem innych porównywalnych substancji, bez żadnego obiektywnego uzasadnienia.

Skarżące podnoszą wreszcie, że zaskarżony akt narusza zasadę proporcjonalności. Jest on bowiem nieproporcjonalny do celów, których realizacji ma służyć, pod względem doboru dostępnych pozwanej środków oraz skali spowodowanych niedogodności.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2010 r. — Rütgers Germany i in. przeciwko ECHA

(Sprawa T-94/10)

(2010/C 113/96)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Niemcy), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgia), Deza, a.s.

(Vlašské Meziříčí, Republika Czeska), Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Hiszpania), Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo- Vizcaya, Hiszpania) (przedstawiciele: K. Van Maldegem, R. Cana, adwokaci, i P. Sellar, solicitor)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu w części, w jakiej dotyczy on oleju antracenowego;
- obciążenie ECHA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności, w części, decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów („ECHA”) (ED/68/2009) klasyfikującej olej antracenowy, numer CAS 90640-80-5 (zwany dalej „olejem antracenowym”) jako substancję spełniającą kryteria określone w art. 57 lit. d) i e) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (¹) (zwanego dalej „REACH”), zgodnie z art. 59 REACH.

Na podstawie zaskarżonej decyzji, o której skarżące dowiedziały się z komunikatu prasowego ECHA, olej antracenowy został dołączony do wykazu 14 substancji chemicznych kandydackiej listy substancji wzbudzających szczególnie duże obawy w celu ostatecznego umieszczenia jej w załączniku XIV do REACH. W zaskarżonym akcie wskazano, że olej antracenowy sklasyfikowano jako substancję wzbudzającą szczególnie duże obawy ze względu na to, że jest on substancją rakotwórczą, a także trwałą, wykazującą zdolność do biokumulacji i toksyczną oraz bardzo trwałą i wykazującą bardzo dużą zdolność do biokumulacji, zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku XIII do REACH.

Skarżące twierdzą, że zaskarżony akt narusza obowiązujące reguły dotyczące klasyfikowania substancji chemicznych jako substancji wzbudzających szczególnie duże obawy na podstawie REACH, przedstawiając w uzasadnieniu swej skargi cztery zarzuty.